

Inauguració de la restauració del pont de Besalú, 1965.

que dipositi un nombre determinat de volums a les llibreries. Cal transformar el distribuïdor en delegat comercial de l'editor en l'espai geogràfic que constitueix el mercat objectiu. Ha d'esdevenir el promotor de l'editorial, en una tasca que seria cultural i comercial alhora.

Remarquem, en aquest sentit, el «Servei d'Índex Bibliogràfic», que, per iniciativa conjunta de l'empresa gironina Nordest Distribucions i la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana, dona difusió als llibres de contingut local, principalment dels centres d'estudis, en l'àmbit dels Països Catalans. Aquest servei informa, en suport de paper, de la imatge del llibre, de les seves dades catalogràfiques i del seu índex a grups d'associats mitjançant una quota molt assequible.

Aquesta iniciativa, pionera en el sector, ha difós en els darrers dos anys cap a 150 títols. S'han hagut de superar grans diferències entre els centres d'estudis i el món empresarial. Unes diferències estructurals, de recursos humans i econòmics, àdhuc d'objectius, que no sempre són compatibles amb la voluntat divulgativa del Servei. A més, caldrà adequar-lo a les noves tecnologies de tractament i transmissió de la informació, com el suport magnètic i la xarxa Internet.

Cal un esforç entre tots els implicats que assegurí la divulgació del llibre local, generat des de la comarca, que el faci partícip de les necessitats culturals del país i que l'introdueixi en les xarxes comercials normalitzades. En aquest sentit, sempre serà benvingut l'ajut institucional.

Jenar Fèlix i Franquesa és editor i distribuïdor.

PUBLICACIONS NECESSÀRIES

GUILLEM TERRIBAS

En el món del llibre i sobretot per al llibreter hi ha un excés de títols. En general s'editen massa llibres. Això implica que cada dia sigui més difícil el control i el manteniment dels

estocs. Fins i tot, aquesta saturació de títols comporta que moltes vegades el client consumidor es perdi i no sàpiga triar el títol que l'interessa o que necessita per a un determinat moment. Aquest és un problema que tant editorials, escriptors i llibreters estem vivim, discutint... però no s'hi posa remei.

Hi ha el cas de les publicacions locals, d'investigació, d'assaig... que són les que més pateixen aquesta *sobreoferta*, ja que són aquestes publicacions les primeres a desaparèixer de les llibreries i al mateix temps les que els editors no volen publicar, perquè són productes necessaris però al mateix temps minoritaris.

Cal la seva existència o publicació perquè és a través d'aquests llibres que un pot conèixer les seves arrels, la seva història, com avança el país o la reivindicació d'uns personatges o d'uns paisatges.

Per aquest motiu moltes d'aquestes publicacions les editen les administracions (ajuntaments, diputacions, la Generalitat...) o entitats culturals. I moltes vegades tenen una distribució casolana o feta amb molt bona voluntat —o sigui, d'una manera particular—, si és que s'arriben a distribuir (moltes vegades no surten del magatzem de l'entitat que l'ha editat).

També s'ha de dir que, sovint, enmig d'aquestes publicacions locals s'editen algunes publicacions o llibres que tenen un interès molt reduït, per no dir «familiar». I també, amb el suport d'alguna institució, s'editen llibres pagats pel mateix autor que són més memòries o anècdotes personal que altra cosa, i que en moltes ocasions no deixen d'ésser «redaccions» o diaris tan íntims, que només interessin qui ho ha escrit.

Una de les fórmules que aniria bé per a aquest tipus d'edicions seria la coedició. És a dir, que una editorial ja coneguda, amb prestigi i amb una bona distribució, edités aquestes publicacions (creant unes col·leccions adients a cada tema) amb el suport de les institucions. D'aquesta manera tothom hi surt guanyant. S'ha de dir que en alguns casos molt aïllats ja es practica aquest tipus d'edició, però encara és un sistema que s'utilitza poc.

Concretament, i resumint, com a llibreter penso que en una societat que creu en la cultura escrita aquest tipus de publicacions «localistes» són necessàries. I també crec que en el cas de Girona i comarques, en els darrers temps s'han «organitzat» millor les edicions i les seves distribucions.

Guillem Terribas i Roca és llibreter